

آفالیز تخریب نوری لیگنین حاصل از خمیرکاغذ شیمیایی-مکانیکی رنگبری شده پهنه برگان با استفاده از طیف‌بینی $^{13}\text{C-NMR}$

محمد آزادفلاح^{۱*} و آرزو نوری^۲

۱- مسئول مکاتبات، استادیار، گروه علوم و صنایع چوب و کاغذ، دانشکده منابع طبیعی، دانشگاه تهران، پست الکترونیک: adfallah@ut.ac.ir
۲- کارشناس ارشد، مهندسی شیمی، پژوهشگاه پلیمر و پتروشیمی ایران

تاریخ پذیرش: اردیبهشت ۱۳۸۸

تاریخ دریافت: دی ۱۳۸۷

چکیده

زرد شدن خمیرکاغذهای مکانیکی غنی از لیگنین عمدتاً به تغییرات ایجاد شده در ساختار لیگنین نسبت داده می‌شود. لذا در این تحقیق تخریب نوری لیگنین چوب آسیابی (MWL) حاصل از خمیرکاغذ شیمیایی مکانیکی رنگبری شده (BCMP) مخلوط پهنه برگان مطالعه شد. بهمنظور مطالعه تخریب نوری، نمونه‌های لیگنین بر روی کاغذ صافی واتمن آغشته شدند و بعد از پرتودهی با نور UV برای مدت زمان ۴ ساعت و بازیابی مجدد، با استفاده از طیف‌بینی $^{13}\text{C-NMR}$ آفالیز شدند. پرتودهی موجب شکست پیوندهای β -O-4، افزیش تعداد گروه‌های کربوکسیلی و هیدروکسیل فنولی، کاهش تعداد گروه‌های متوكسیل در اثر متیل‌زدایی و کاهش گروه‌های هیدروکسیل نوع اول و نوع دوم شد. مقدار ساختارهای متراکم β - β و β - α در اثر پرتودهی افزایش یافت.

واژه‌های کلیدی: لیگنین MWL، تخریب نوری، خمیرکاغذ CMP، $^{13}\text{C-NMR}$.

آنها و ترکیبات مدل لیگنین انجام گرفته و مشخص شده است که این رفتار در اثر تعامل گروه‌های عاملی لیگنین با بخش UV^۱ نور خورشید در ناحیه ۳۰۰-۴۰۰ nm صورت می‌گیرد (Leary, ۱۹۹۶ Davidson, ۱۹۹۶). از آنجا که تلاش برای متوقف ساختن زرد شدن نوری خمیرکاغذهای مکانیکی مبتنی بر دانش و درک صحیح از مکانیسم برگشت رنگ است و چون این پدیده به لیگنین موجود در خمیرکاغذ برمی‌گردد، بنابراین آگاهی از مکانیسم تخریب و ماهیت رنگسازها، جهت دستیابی به

مقدمه

ضعف اساسی اغلب خمیرکاغذهای مکانیکی و محصولات کاغذی حاصل از آنها، تمایل به زردشدن ناشی از نور یا برگشت روشنی است که مانع اصلی استفاده گسترده از این نوع خمیرکاغذها بویژه در تولید فرآورده‌های کاغذی سفید بادوام می‌باشد.

زرد شدن خمیرکاغذهای مکانیکی عمدتاً به تغییرات شیمیایی ایجاد شده در لیگنین نسبت داده می‌شود و به همین دلیل طی شش دهه گذشته مطالعات گسترده‌ای بر روی خمیرکاغذهای پربازده، لیگنین‌های جداسازی شده از

رفتار نوری لیگنین (BCTMP)^۳ چوب سوزنی برگان نیز از طریق جداسازی با هیدرولیز ملایم اسیدی و آغشته‌سازی بر روی ورقه‌های سلولزی مطالعه و ثابت شده است که ورقه‌های فرآوری شده خواص زرد شدن مشابه با خمیرکاغذ BCTMP از خود نشان می‌دهند. مطالعات طیف بینی، حاکی از حذف ساختار گوایاصلی لیگنین و تشکیل گروه‌های کربونیلی یا کربونیلی مزدوج هنگام فرآیند زرد شدن نوری است. Azadfallah و همکاران (۲۰۰۸) با استفاده از طیف بینی FTIR و HPSEC تغییرات ساختاری ایجاد شده در لیگنین اسیدولیز طی پرتودهی را در یک ماتریس سلولزی مطالعه کردند.

در این تحقیق تخریب نوری لیگنین MWL خمیرکاغذ CMP رنگبری شده با پروکسید هیدروژن به کمک طیف بینی ¹³C-NMR بررسی شده است.

مواد و روش‌ها

برای تهیه لیگنین، از خمیرکاغذ شیمیایی مکانیکی پهنه برگان (مخلوط گونه‌های مرز، غان، صنوبر و راش) تولید شرکت چوب و کاغذ مازندران و رنگبری شده با پروکسید هیدروژن (BCMP) استفاده شد. روش‌نی خمیرکاغذ برابر با ۷۱٪ ISO شاخص زردی ۲۷٪ و بازده آن برابر با ۸۳٪ بود.

جداسازی لیگنین از خمیرکاغذ BCMP

جداسازی لیگنین با استفاده از روش Lawther و همکاران (۱۹۹۶) انجام شد. قبل از جداسازی لیگنین، خمیرکاغذ BCMP به مدت ۲۴ ساعت با استون استخراج گردید. سپس خمیر طی یک شب در هوای آزاد خشک

بهترین راه حل عملی رفع این مشکل یک ضرورت است.

فوتوشیمی خمیرکاغذهای غنی از لیگنین با استفاده از لیگنین چوب آسیاب شده (MWL)^۲ به دفاتر بررسی شده است (Wang و همکاران ۱۹۹۶، ۱۹۹۸؛ Argyropoulos و Sun ۱۹۹۶). این لیگنین‌ها اغلب از خمیرکاغذهای مکانیکی رنگبری شده و رنگبری نشده جداسازی شده و تخریب نوری آنها در محیط عادی و حالاتی مختلف در حضور و فقدان بازدارنده‌ها مطالعه شده است. مطالعات طیف بینی ¹³C-NMR لیگنین چوب آسیابی تولید شده از BTMP نشان داده که پرتودهی باعث شکست β -O-4 اترها و تشکیل همزمان واحدهای فنولی جدید می‌شود. علاوه بر این، واحدهای فنولی متراکم شده Argyropoulos (۱۹۹۶) نیز در لیگنین افزایش می‌یابد (Sun و ۱۹۹۶).

روش‌های طیف‌بینی متعددی برای مطالعه تغییرات شیمیایی ایجاد شده در لیگنین به کار رفته‌اند که در این زمینه از طیف بینی رامان نیز به طور گسترده در مطالعات لیگنین و مواد لیگنوسلولزی استفاده شده است. حساسیت بسیار بالا نسبت به ساختارهای رنگساز یکی از نقاط قوت طیف‌بینی رامان است (Agarwal, ۲۰۰۰) و به همین دلیل از این تکنیک برای مطالعه زردشدن خمیرکاغذهای مکانیکی بهره گرفته شده است. به طور مثال Agarwal (۱۹۹۸) به هنگام مطالعه خمیرکاغذهای TMP زرد شده، با استفاده از طیف بینی رامان با آشکارسازی باند جدیدی در cm^{-1} ۱۶۷۵، گروه‌های عاملی p-کینون را مهم‌ترین عامل کاهش روشی در خمیرکاغذهای مکانیکی معرفی کرد.

بود قطره قطره ریخته و رسوب داده شد. رسوب حاصل با استفاده از یک صافی کروزه نمره ۴ جمع آوری و با اتر اضافی شستشو شد و سپس تحت خلا^ه P_2O_5 خشک شد.

آغشته سازی کاغذهای صافی با لیگنین

کاغذهای صافی واتمن نمره ۱ به قطر ۱۱cm با ۲ میلی لیتر محلول دیوکسان - آب با نسبت ۹ به ۱ محتوی لیگنین BCMP آغشته شدند. عمل آغشته سازی با استفاده از یک سرنگ و بر روی هر دو سطح کاغذ صافی انجام شد. به منظور شبیه سازی مقدار لیگنین خمیر کاغذهای شد. کل مقدار لیگنین آغشته شده به کاغذ صافی برابر BCMP با ۲۱ درصد وزنی (۱۶۸mg) بود. سپس ورقه های آزمون فرآوری شده طی یک شب تحت خلا^ه جزئی بر روی P_2O_5 داخل دسیکاتور خشک شدند.

فوتولیز کاغذهای صافی تیمار شده

عمل فوتولیز(نورکافت) نمونه های آغشته به لیگنین در داخل یک فوتوراکتور و در دمای حدود $30^{\circ}C$ انجام شد. این فوتوراکتور مجهز به ۴ لامپ UV با $\lambda_{max}=350\text{ nm}$ است که دمای داخلی آن به کمک دو پروانه و یک ترمومتر کنترل می شود. عمل فوتولیز به مدت ۴ ساعت انجام شد. قابل ذکر است که هر سطح کاغذ برای نصف مدت پر توده، فوتولیز گردید.

استخراج لیگنین فوتولیز شده

بعد از پر توده، به منظور بازیابی لیگنین، کاغذ صافی های فوتولیز شده به طور کامل با مخلوط ۱:۹ دیوکسان-آب استخراج شدند. برای این منظور کاغذ

شد. خمیر کاغذ استخراج شده داخل یک آسیاب گلوله ای چرخان با سرعت چرخش ۸۰ rpm و در حالت خشک برای مدت زمان ۱۴۴ ساعت با استفاده از مخلوطی از گلوله هایی از جنس آلومینا با قطر ۱۰، ۲۰، ۳۰ و ۴۰ میلیمتر آسیاب گردید. بعد مقدار ۱۰۰ گرم از خمیر کاغذ آسیاب شده تحت تیمار با دیوکسان: آب (V/V ۹۶:۴) قرار گرفت. عملیات تیماردهی به مدت ۲۴ ساعت در دمای محیط و تاریکی انجام شد. به ازاء هر گرم خمیر کاغذ از ۱۰ میلی لیتر حلال استفاده شد. پس از ۲۴ ساعت محلول بوسیله سانتریفوژ (۵۰۰۰ rpm) از خمیر کاغذ آسیاب شده جداسازی گردید. عملیات تیماردهی با دیوکسان ۳ بار انجام شد و محلولهای بدست آمده با هم مخلوط شدند.

محلولهای جمع آوری شده تحت فشار کاهش یافته و در دمای ۴۵ درجه سانتی گراد تغليظ شدند. پس از رسیدن به غلط مطلوب مقداری آب به سیستم اضافه شد تا لیگنین حل شده تهنشین شود. لیگنین تهنشین شده بوسیله سانتریفوژ (۸۰۰۰ rpm) جداسازی شد. لیگنین حاصل با آب قطر شستشو و در دسیکاتور در حضور پتا اکسید فسفر و خلا^ه جزئی خشک شد.

خالص سازی لیگنین

خالص سازی لیگنین نیز مطابق با روش Lawther و همکاران (۱۹۹۶) انجام شد. برای این منظور لیگنین به دست آمده به منظور خالص سازی بیشتر و حذف کربوهیدراتهای باقیمانده در مخلوط اسید استیک و آب با نسبت حجمی ۹۰ به ۱۰ به عنوان حلال به میزان ۱۰ میلی لیتر به ازای هر گرم لیگنین حل شد. سپس محلول به دست آمده به داخل حلال اتر که در حال هم زدن مداوم

نمره ۴ جمع‌آوری و با اتر شستشو داده شد. سپس نمونه‌ها در یک دیسکاتور تحت خلاً جزیی بر روی H_2O خشک شدند.

طیف بینی $^{13}\text{C-NMR}$ کمی

طیف‌های $^{13}\text{C-NMR}$ نمونه‌های لیگنین استیلدار شده و لیگنین استیله نشده با طیفسنج NMR ۴۰۰ مگاهرتز AVANCE مدل ۴۰۰ BRUKER گرفته شدند. برای این منظور ۳۰۰ میلی‌گرم از نمونه در ۰/۶ میلی‌لیتر حلال DMSO – d6 حل شد و طیف آنها در دمای اتاق و داخل پروب‌های با قطر داخلی ۵ میلی‌متر گرفته شد. تعداد ۸۰۰۰ اسکن با زمان تأخیر در آسایش ۸ ثانیه و زمان اکتساب ۱/۴ ثانیه برای هر نمونه اعمال شد. زاویه پالس ۹۰ درجه و فرکانس عملیاتی ۱۰۰ MHz به عنوان ۱۰۰ IGD مدل عملیاتی انتخاب شد. انتگرال سطح زیر پیکها با نرم‌افزار دستگاه بعد از گرفتن طیفها تعیین شد.

نتایج

طیف‌های $^{13}\text{C-NMR}$ لیگنین MWL خمیر کاغذ BCMP قبل و بعد از پرتوودهی و همچنین طیف‌های مربوط به نمونه‌های استیله شده آن قبل و بعد از پرتوودهی به ترتیب در شکلهای ۱ و ۲ نشان داده شده‌اند. انتساب سیگنال‌ها مطابق با روش Robert (۱۹۹۲) و همکاران (۲۰۰۵) انجام و نتایج حاصل از انتگرال‌گیری طیف‌ها به صورت نسبت انتگرال سیگنال یک نوع کربن معین به یک ششم انتگرال کربن‌های حلقه آروماتیک (ناحیه طیفی ۱۰۳ – ۱۶۰ ppm) در جدول ۱ ارائه شده است. بنابراین مقایسه شکل ظاهری طیف‌ها و همین طور نتایج حاصل از انتگرال‌گیری قبل و بعد از پرتوودهی نشان

صافی‌ها را به شکل حلقه درآورده و جداگانه داخل لوله آزمایش قرار داده شدند. سپس ۴ بار با ۲۵ml مخلوط دیوکسان – آب عمل استخراج با دقت انجام شد. محلولهای استخراج شده با یکدیگر ترکیب و پس از صاف کردن تحت فشار کاهش یافته در 45°C تغليظ شدند. لیگنین فوتولیز شده به صورت منجمد خشک و توسط یک پمپ خلاً با قدرت بالا، بر روی H_2O در دمای اتاق به مدت ۲۴ ساعت خشک شد. بازده لیگنین بازیافتی این روش بین ۸۲ تا ۹۲ درصد متغیر بود.

استیلاسیون نمونه‌های لیگنین

مطابق با روش Lundquist (۱۹۹۲)، استیلاسیون نمونه‌های لیگنین با ریختن ۲ میلی‌لیتر مخلوط اندیزید استیک و پیریدین (۱:۱ v/v) بر روی ۱۰۰ میلی‌گرم نمونه در داخل یک بالن ۵۰ میلی‌لیتری در دمای اتاق و طی مدت یک شب انجام شد. سپس به منظور حذف اسید استیک و پیریدین از نمونه، به مدت ۳۰ دقیقه پس از افزودن ۲۵ میلی‌لیتر اتانول به مخلوط، تبخیر حلالها در فشار کاهش یافته در دمای ۴۰ درجه سانتیگراد انجام شد. عمل افزودن اتانول و تبخیر آن برای حذف کامل اسید استیک و پیریدین ۱۰ بار تکرار شد. مشتق استات لیگنین پیش از گرفتن طیف $^{13}\text{C-NMR}$ با روشی که در ذیل تشریح شده است، خالص‌سازی شد.

خالص‌سازی استات لیگنین

استات لیگنین حاصل از مرحله قبل در ۲ میلی‌لیتر کلرو فرم حل شد. سپس محلول حاصل به ۱۰۰ میلی‌لیتر اتر که با همزن مغناطیسی هم زده می‌شد قطره قطره اضافه شد. استات لیگنین رسوب کرده با استفاده از صافی کروزه

سیگنال‌ها از مقدار انتگرال $1/21$ به $0/59$ را در این ناحیه طیفی در اثر پرتوودهی نشان می‌دهد.

تعیین گروه‌های هیدروکسیل با استفاده از انتگرال‌گیری در ناحیه (ppm $171/5 - 168/5$) و از روی طیف‌های لیگنین استیله شده انجام شد. نتایج نشان می‌دهند که شدت دو سیگنال در ناحیه ppm $171/6 - 170/4$ هیدروکسیل فنولی منطبق بر PhOH گوایاسیل (G) و سیرینجیل (S) در اثر پرتوودهی به میزان $0/12$ واحد افزایش یافته‌اند و به عکس از مقدار گروه‌های هیدروکسیل نوع اول در ناحیه ppm $169/5 - 168/5$ و نوع دوم در ناحیه ppm $169/5 - 170/4$ در اثر پرتوودهی به ترتیب $0/022$ و $0/092$ واحد کاسته شده است.

نتایج

تشکیل وانیلیک / سیرینجیک اسید نشان می‌دهد که شکست پیوند $\beta-\beta$ -یک واکنش غالب در تخریب نوری لیگنین است. این واکنش احتمالاً با شکست $\beta-O-4$ اتر در واحدهای دارای گروه‌های $C=O-\alpha$ همراه است.

کاهش شدت سیگنال در ناحیه طیفی ppm $103 - 125$ و افزایش شدت سیگنال در ناحیه طیفی ppm $125 - 140$ می‌تواند به تراکم حلقه‌های آروماتیکی و به عبارتی به تشکیل ساختارهای متراکم نسبت داده شود. اصطلاح ساختارهای متراکم به واحدهای فنولی لیگنین اشاره دارد که حامل استخلافهایی در موقعیت C_6 واحدهای فنیل پروپان یعنی واحدهای $-\beta-5$ ، $-\beta-5$ و $O-5-4$ هستند. تشکیل واحدهای فنولی متراکم مرتبط با C_6 نظیر فنیل کوماران ($\beta-5$) در اثر پرتوودهی لیگنین چوب آسیابی BTMP (Argyropoulos و Sun ۱۹۹۶) و مطالعه مدل‌های Castellan و همکاران لیگنین نیز به اثبات رسیده است.

می‌دهد که دو نمونه دارای تفاوت‌های ساختمانی قابل توجهی می‌باشند. مهمترین این تفاوت‌ها و منشاء آنها به شرح زیر است.

افراش شدت سیگنال‌ها از $2/55$ به $2/95$ در ناحیه طیفی ppm $185 - 160$ مربوط به نمونه پرتوودهی شده MWL را به گروه‌های کربوکسیلی تشکیل شده در اثر اکسایش کربن‌های α ، β و γ در زنجیره جانبی می‌توان نسبت داد. یکی از پیک‌های تیز (ppm $167/5$) در این ناحیه مربوط به گروه کربوکسیلی وانیلیک اسید و سیرینجیک اسید و یا احتمالاً دیگر واحدهای از نوع بنزوئیک اسید است.

سیگنال‌های موجود در بخش میدان قوی ناحیه آروماتیکی (ناحیه طیفی ppm $103 - 125$) که عمدها به کربن‌های آروماتیکی نوع سوم (C_6C ، C_2C) مربوط هستند، در اثر پرتوودهی کاهش نشان می‌دهند. این کاهش به میزان $0/21$ واحدی باشد. سیگنال‌های مربوط به کربن‌های آروماتیکی نوع چهارم در ناحیه طیفی ppm $140 - 125$ افزایش $0/3$ واحدی را نشان می‌دهند. همچنین شدت سیگنال موجود در ناحیه ppm $57 - 55$ که به گروه متوكسیل آروماتیکی مربوط است در اثر پرتوودهی به میزان $0/34$ واحد کاهش یافته است. از شدت سیگنال‌ها در ناحیه طیفی مربوط به کربن‌های آلیفاتیک اکسیژن دار (ppm $58 - 90$) نیز در اثر پرتوودهی $0/57$ واحد کاسته شده است. بر شدت سیگنال‌ها در ناحیه طیفی مربوط به C_6 در ساختارهای $\beta-\beta$ و $\beta-O-\beta$ (ppm $55 - 53$) بعد از پرتوودهی به میزان $0/05$ واحد افزوده شده است. کل ساختارهای $4-O-\beta$ را می‌توان از روی اندازه‌گیری شدت سیگنال‌ها در ناحیه طیفی ppm $88 - 82/5$ تعیین کرد (Capanema و همکاران ۲۰۰۵). نتایج کاهش شدت

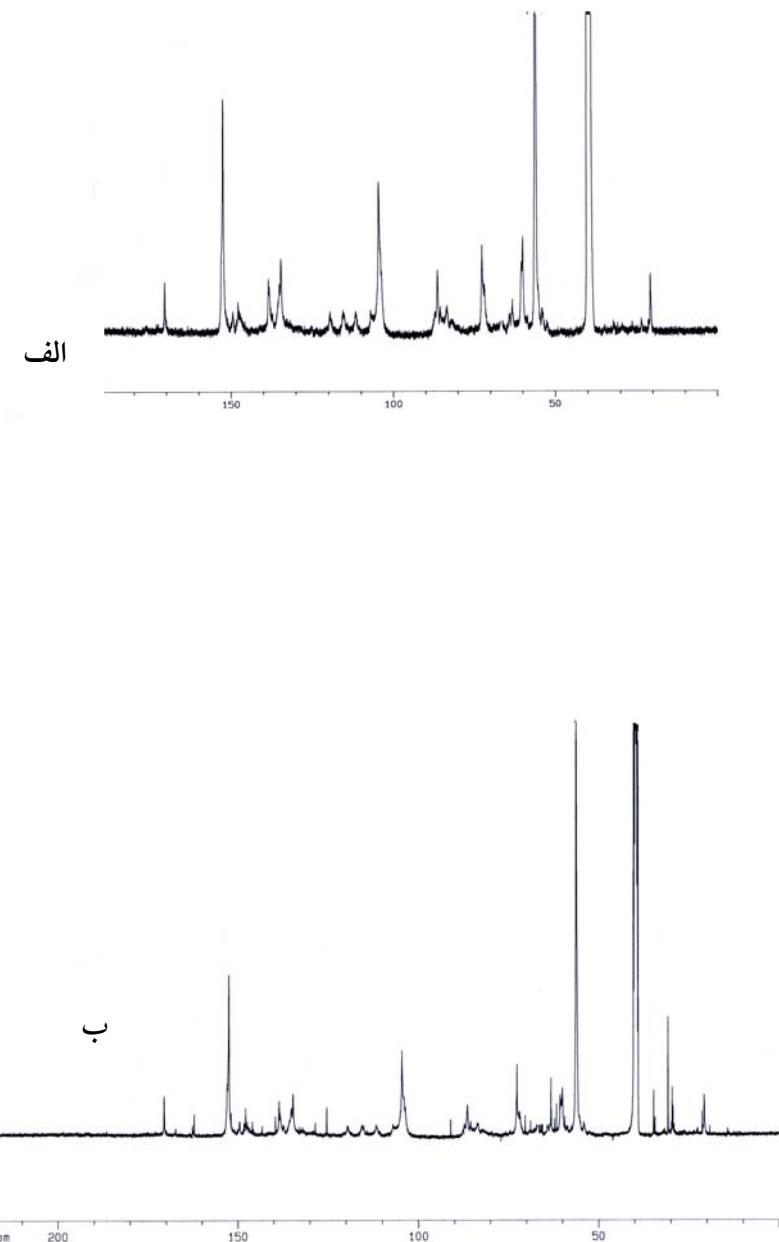
برانگیخته سینگلت و تریپلت گروههای کربونیل آروماتیکی (Schmidt) و همکاران ۱۹۹۱؛ Gierer و همکاران ۱۹۷۲) و مسیر دیگر جداشدن هیدروژن بنزیلی از یک گروه گوایاسیل - گلیسرول - β -O- β -گوایاسیل اتر و تولید رادیکالهای آزاد کتیل و فنوکسی است (Heitner و Schmidt ۱۹۹۳). در هر دوی این مسیر شکست اتصالات β -O- β -۴ در اثر فوتولیز اتفاق می‌افتد. بنابراین کاهش شدت سیگنانلهای در ناحیه طیفی ۸۲/۵-۸۸ ppm را می‌توان به شکست اتصالات β -O- β -۴ در اثر پرتودهی نسبت داد.

۱۹۹۱). به نظر می‌رسد به علت محدودیت موقعیت‌های متراکم، ساختارهای متراکم در واحدهای سیرینجیل بیشتر از نوع اتصالات β - β -باشند. در واقع افزایش سیگنانلهای مربوط به C_β در ساختارهای β - β - β - β -۵ می‌تواند تأییدی بر تشکیل این قبیل ساختارهای متراکم در اثر فرآیند تخریب نوری باشد.

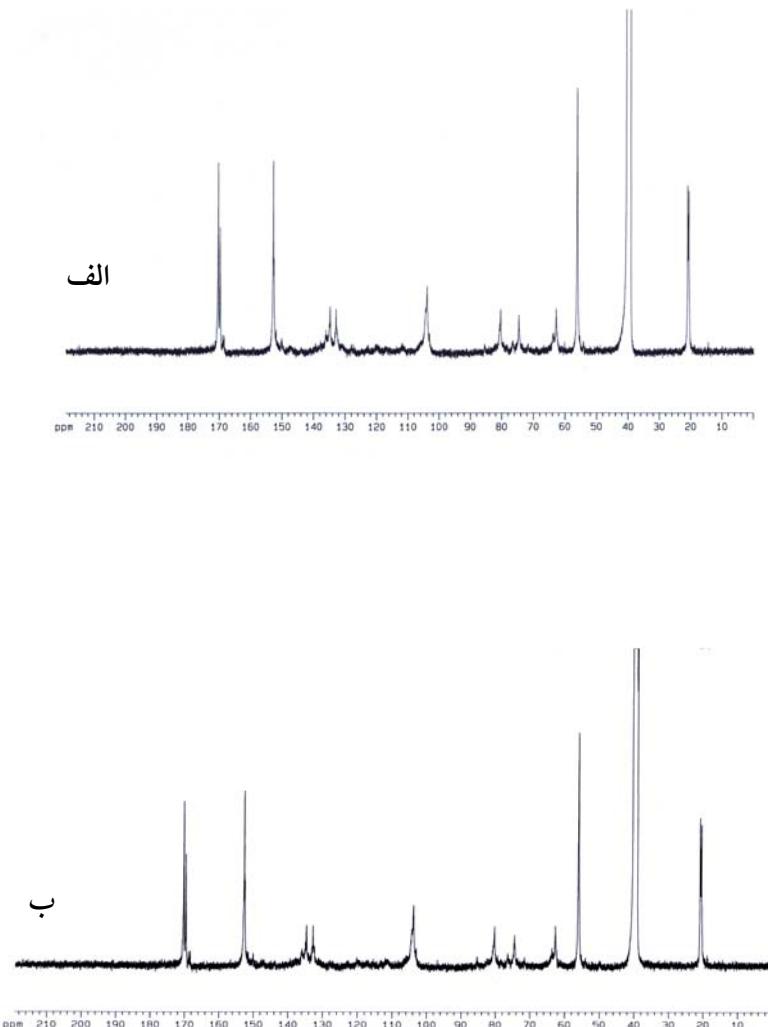
بنابراین برای شکست ساختار درشت مولکول لیگنین در اثر نور دو مسیر واکنش اصلی پیشنهاد شده است. یکی شکست اتصال فناسیل- O -۴-آریل اتر حالت‌های

جدول ۱- انتساب سیگنانلهای مختلف جابه‌جایی شیمیایی در طیف‌های ^{13}C NMR
لیگنین BCMP قبل و بعد از پرتودهی

ناحیه طیفی	دامنه جابجایی (ppm)	نوع کربن‌ها	انتگرال	C / Ar (پرتودهی نشده)	انتگرال	C / Ar (پرتودهی شده)	تعداد C / Ar (پرتودهی شده)
۱	۵۵-۵۲	C_β در ساختارهای β - β - β - β	۱/۷۰	۰/۱۸	۱/۹۳	۰/۲۱	
۲	۵۷-۵۵	متوكسیل آروماتیکی	۱۵/۷۸	۱/۶۵	۱۲/۰۳	۱/۳۱	
۳	۹۰-۵۷	آلیفاتیک اکسیژن‌دار	۲۸/۷۴	۳/۰۰	۲۲/۳۲	۲/۴۳	
۴	۸۸-۸۲/۵	کل β -O-۴	۱۱/۵۴	۱/۲۱	۵/۴۷	۰/۵۹	
۵	۱۱۰-۱۰۳	C_2/C_6 در واحدهای سیرینجیل	۱۵/۲۰	۱/۵۹	۱۴/۳۴	۱/۵۶	
۶	۱۲۵-۱۰۳	آروماتیک نوع سوم (C-H)	۲۲/۵۹	۲/۳۶	۱۹/۷۲	۲/۱۵	
۷	۱۴۰-۱۲۵	آروماتیک نوع چهارم (C-C)	۱۶/۰۴	۱/۶۸	۱۸/۱۹	۱/۹۸	
۸	۱۶۰-۱۴۰	آروماتیک اکسیژن‌دار	۱۹/۷۵	۲/۰۶	۱۸/۳۱	۱/۹۹	
۹	۱۶۰-۱۰۳	کل کربن آروماتیکی	۵۸/۵۴	۷/۱۲	۵۶/۲۲	۷/۱۲	
۱۰	۱۸۵-۱۶۰	$C=O$ در کربوکسیلیک اسیدها	۲/۵۵	۰/۲۷	۲/۹۵	۰/۳۲	
داده‌های حاصل از نمونه‌های استیله شده							
۱۱	۱۶۹/۵-۱۶۸/۵	نوع اول OH	-	۰/۸۲۳	-	۰/۸۰۱	
۱۲	۱۷۰/۴-۱۶۹/۵	نوع دوم OH	-	۰/۶۹۷	-	۰/۶۰۲	
۱۳	۱۷۱/۶-۱۷۰/۴	فنولی OH	-	۰/۰۵۶	-	۰/۱۷۶	

شکل ۱ - طیف‌های ^{13}C -NMR لیگنین استیله نشده خمیر کاغذ BCMP پرتودهی نشده (الف) و پرتودهی شده برای مدت زمان ۴ ساعت (ب)

شکل ۲- طیف‌های ^{13}C -NMR لیگنین استیله شده خمیر کاغذ BCMP پرتووده نشده (الف) و پرتووده شده برای مدت زمان ۴ ساعت (ب)

کاهش عمدۀ شدت سیگنال‌ها در ناحیه مربوط به کربن‌های آلیاتیک اکسیژن‌دار احتمالاً به شکست اکسایشی $\text{C}_\alpha\text{-C}_\beta$ مربوط است که باعث تغییر شکل کربن‌های α -به گروه‌های کربونیل در وانیلیک اسید و سیرینجیک اسید و ساختارهای مربوطه در مونومرهای و

کاهش در ناحیه ppm ۵۷-۵۵ در اثر متیلزدایی بوده و به تشکیل کاتکول‌ها می‌انجامد. این کاتکول‌ها در اثر اکسایش به کینون‌ها تبدیل می‌شوند که حدواسط‌های مهمی در تشکیل کروموفورها هستند و موجب زردشدن خمیر کاغذهای مکانیکی می‌شوند.

- Quantitative characterization of a hardwood milled wood lignin by nuclear magnetic resonance spectroscopy. *J.Agric.Food Chem.*, 53, 9639-9649.
- Castellan,A., Zhu J.H., Colombo , N., Nourmamode, 1991. An approach to understand the mechanism of protection of bleached high yield pulps against photoyellowing by reducing agent using the lignin model dimmer:3,4-dimethoxy- α (2'-methoxyphenoxy)-acetophenone. *J.Photochem.Photobiol. A: Chem.*58, 263-273 .
- Davidson, R.S., 1996. The photodegradation of some naturally occurring polymers. *J.Photochem.Photobiol. B: Biology*, 33, 3-25.
- Gierer , J., Lin, S.Y., 1972. Photodegradation of lignin. *Svensk papperstidn.*75(7):233.
- Lawther, J.M., Sun, R. and Banks, W., 1996. Extraction and comparative characterization of ball-milled lignin (LM), enzyme lignin (LE) and alkali lignin (LA) from wheat straw. *Cellul Chem Technol* 30, 395-410.
- Leary, G.J., 1994. Recent progress in understanding and inhibiting the light-induced yellowing of mechanical pulps. *J. Pulp Paper Sci.*, 20(6): 154-160.
- Li, Cang and Ragauskas, A. J., 1999. Brightness reversion of mechanical pulps. Part XIII: photoinduced degradation of lignin on cellulose matrix. *J. Wood Chemistry and Technology*, 19(1&2), 43-60.
- Lundquist K., 1992. Proton (H) NMR Spectroscopy. In: *Methods in Lignin Chemistry*. (Lin S.Y. and Dence C.W. Eds). SpringerVerlag Berlin Heidelberg, PP.242-249.
- Robert D, 1992. Carbon-13 Nuclear Magnetic Resonance Spectrometry. In: *Method in Lignin Chemistry* (Lin S.Y. and C.W.Dence, Eds.) Springer Verlag Berlin Heidelberg, pp.251-273.
- Schmidt, J.A., Heitner, C., 1993. Light induced yellowing of mechanical and ultra high yield pulps. Part 2. Radical-induced cleavage of etherified guaiacylglycerol- β -arylether groups is the main degradative pathway. *J.Wood Chem.Technol.*13(3):309
- Schmidt,G.A., Berinstain, A.B., Derege, F., Heitner , C., Johnston, L.J. ,Scaiano, J.C., 1991. Photodegradation of the lignin model α -guaiacoxycetoveratrone.Unusual effects of solvent, oxygen and singlet state participation.*Can. J. Chem.*69, 104.
- Wang, J., Heitner, C., and R.St. John Manley, 1996. The photodegradation of milled wood lignin.PartII: The effect of inhibitors, *J.Pulp Paper Sci.*, 22(2): 58-63.
- Wang, J., Heitner, C., and R.St.John Manley, 1998. The photodegradation of milled-wood lignin. Part III, The effect of time and media, *J. Pulp Paper Sci.* 24(II): 337-340.

گروههای انتهاهای پلیمرمی شود. در عین حال اکسایش کربن های ۷ نیز ممکن است اتفاق بیفتد. افزایش گروههای هیدروکسیل فنولی به این دلیل است که بعضی از رادیکالهای آزاد فنوکسی حاصل از شکست ۴-O- β ، با جداسازی هیدروژن، واحدهای فنولی جدید را بوجود می آورند.

به طورکلی نتایج بوضوح نشان می دهند که پرتودهی با نور UV در طول موج حداقل ۳۵۰ nm در شرایط محیط موجب تخریب اکسایش نوری لیگنین جداسازی شده از خمیر کاغذ CMP رنگبری شده با پروکسید هیدروژن می شود. این تخریب، خود را به صورت متیل زدایی و در نتیجه کاهش گروههای متوكسیل، شکست پیوندهای ۴-O- β و افزایش گروههای کربوکسیلی و گروههای هیدروکسیل فنولی، و کاهش گروههای هیدروکسیل نوع اول و نوع دوم و تشکیل ساختارهای متراکم نشان می دهد.

منابع مورد استفاده

- Agarwal, U.P., 1998. Assignment of the photoyellowing-related 1657 cm⁻¹ Raman/IR band to p-quinones and its implications to the mechanism of color reversion in mechanical pulps. *J.Wood Chem.Technol.*, 18(4), 381-402.
- Agarwal, U.P., Atalla, R.H., 2000. Using Raman spectroscopy to identify chromophores in lignin-lignocellulosics. ACS symposium series 742. Lignin: historical, biological, and materials perspectives. Washington, DC: American Chemical Society: chapter 11,250-264.
- Argyropoulos, D.S. and Yu Jun sun, 1996. Photochemically induced solid state degradation, condensation, and rearrangement reactions in Lignin model compounds and milled wood lignin. *Photochemistry and photobiology*, 64(3): 510-517.
- Azadfallah M., Mirshokraei S.A., Latibari A.J., Parsapajouh D. 2008. Analysis of photodegraded lignin on cellulose matrix by means of FTIR spectroscopy and high pressure size exclusion chromatography. *IPJ*, 17(1), 73-80.
- Capanema, E.A., Balakshin, M.Y., Kadla, J.F., 2005.

Analysis of photodegraded lignin from hardwood bleached chemimechanical pulp by ^{13}C -NMR

Azadfallah, M.^{1*} and Nouri, A.²

1*- Corresponding author, Assistant professor, wood and paper science and technology department, of natural Resources faculty, university of Tehran. IRAN. Email: adfallah@ut.ac.ir

2- M.Sc, chemical engineering, Iranian polymer and petrochemical institute.

Received: December, 2009

Accepted: April, 2009

Abstract

Yellowing of lignin-rich mechanical pulp is mainly attributed to light-induced changes in lignin structure. Hence, in this study the photodegradation of milled wood lignin (MWL) prepared from hardwood bleached chemimechanical pulp (BCMP) was investigated. The lignin preparation was then impregnated on Whatman filter paper and irradiated with UV light during 4 hour exposure time. Then, photodegraded lignin was recovered and characterized by ^{13}C -NMR. Irradiation caused to β -O-4 bonds cleavage, increase in carboxylic and phenolic hydroxyl groups, decrease in methoxyl, primary and secondary hydroxyl group. The amount of β - β and β -5 condensation structures was increased during irradiation.

Keywords: MWL, Photodegradation, CMP, ^{13}C -NMR